

Hodnocení dopadů regulace
Návrh zákona o volném pohybu služeb

Prosinec 2007

Zpracovaly: Mgr. Michaela Brandejská

Odbor vnitřního trhu a služeb EU /06300/
224852783, brandejska@mpo.cz

Mgr. Alexandra Gálová

Odbor vnitřního trhu a služeb EU /06300/
224853083, galova@mpo.cz

OBSAH:

1. Důvod předložení	3
1.1 Název	3
1.2 Identifikace problému	3
1.3 Specifikace cílů, kterých má být dosaženo	3
1.3.1 Obecný cíl	3
1.3.2 Konkrétní cíle	4
1.4 Rizika spojená s nečinností	5
2. Návrh variant řešení a dotčené subjekty	5
2.1 Jednotlivé varianty	5
2.1.1 Varianta 1: nulové řešení	5
2.1.2 Varianta 2: transpozice směrnice o službách novelizací stávajících předpisů	5
2.1.3 Varianta 3: transpozice směrnice o službách zákonem o volném pohybu služeb	6
2.2 Subjekty, jichž se varianty dotknou	6
3. Vyhodnocení nákladů a přínosů	7
3.1 Náklady jednotlivých variant	7
3.2 Přínosy jednotlivých variant	8
3.4 Konzultace	8
3.5 Implementace a dozor nad aplikací navrhovaného zákona	10
3.6 Přezkum efektivit aplikace předpisu	10
4. Návrh řešení	11
4.1 Závěrečné shrnutí	11
4.2 Zhodnocení variant	11
4.3 Kontakty	12

1. Důvod předložení

Svoboda volného pohybu služeb je jednou ze čtyř základních svobod vnitřního trhu, jejíž řádné fungování zásadně ovlivňuje ekonomiky nejen členských států, ale i celé Evropské unie. O tom, že sektor služeb je velmi důležitý, svědčí i následující údaje: služby se podílí na HDP Evropské unie téměř 70%, 68% na zaměstnanosti a z 96% vytvářejí nová pracovní místa.

Svoboda volného pohybu služeb byla pro členské státy závazně zakotvena již v zakládacích smlouvách o ES a v průběhu let byla postupně vykládána a konkretizována judikaturou Evropského soudního dvora. V praxi se nicméně v této oblasti stále vyskytují leckdy legislativní, případně administrativní překážky diskriminačního charakteru, které výkon této svobody znesnadňují a ve svém důsledku mohou poskytovatele služeb od záměru přeshraničně poskytovat služby v jiném členském státě zcela odradit. Evropská unie sice disponuje prostředky, jak vynutit závazné primární právo i související judikaturu, ale jejich nasazení je časově náročné a adresáti svobod se tak svých práv často fakticky vůbec nedovolají. Proto EU přijala jako nástroj sekundárního práva směrnici o službách na vnitřním trhu EU, do které včlenila hlavní principy primárního práva včetně judikatury Evropského soudního dvora. Česká republika tak má konkrétní povinnost principy implementovat do svého národního právního řádu a odstranit přetrvávající diskriminační požadavky.

1.1 Název

Svoboda volného pohybu služeb je upravována směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu EU, ze dne 12. prosince 2006. Navrhovaný zákon ponese název „**zákon o volném pohybu služeb**“.

1.2 Identifikace problému

Právo usadit se a poskytovat služby v rámci Společenství je zakotveno články 43 a 49 Smlouvy o ES a rozvedeno judikaturou Evropského soudního dvora (dále jen „ESD“). V současné době existují na vnitřním trhu četné překážky, které nejsou v souladu s primárním právem a judikaturou ESD a neumožňují jednotlivým subjektům, ať už jde o poskytovatele služeb usazené v zemích EU, případně poskytovatele služeb ze třetích států nebo naopak příjemce služeb, plně těžit z výhod vnitřního trhu. Přesto, že tyto požadavky jsou dlouhodobě judikaturou ESD zakázány, členské státy judikaturu často nerespektují a podobné požadavky vůči přeshraničním poskytovatelům služeb uplatňují.

Ze screeningu české legislativy, který je směrnicí o službách na vnitřním trhu vyžadován, vyplynula řada problematických požadavků, které dozorové a kontrolní orgány osobám poskytujícím či přijímajícím služby ukládají. Jde např. o vyžadování originálů dokladů, neuznávání pojištění z jiného státu nebo ukládání plnění různých podmínek pro přeshraniční poskytovatele služeb. Tyto a jim podobné překážky budou implementací směrnice o službách zákonem o volném pohybu služeb odstraněny, případně zmírněny.

1.3 Specifikace cílů, kterých má být dosaženo

1.3.1 Obecný cíl

Obecným cílem implementace směrnice o službách je odstranění překážek bránících poskytovatelům služeb ve svobodě usazování ve členských státech EU, odstranění překážek

bránících volnému pohybu služeb mezi členskými státy a dále zajištění právní jistoty pro poskytovatele a příjemce služeb z hlediska praktického uplatňování těchto svobod.

Zákon o volném pohybu služeb odstraní překážky bránící poskytovatelům služeb ve svobodě usazování a volném poskytování služeb v České republice.

1.3.2 Konkrétní cíle

Mezi konkrétní cíle, kterých by mělo být zákonem o volném pohybu služeb dosaženo, patří:

- **uznávání splnění povinnosti**, tzn. je-li vyžadováno splnění určitých požadavků pro získání povolení k poskytování služeb a poskytovatel služeb už takové požadavky splnil v jiném členském státě, budou se tyto požadavky považovat za splněné;
- **uznávání dokladů** o splnění určitého požadavku, pokud je tato povinnost splněna v jiném členském státě;
- **uznání pojištění** – pokud je pro výkon činnosti nutné pojištění profesní odpovědnosti a poskytovatel bude pojištěn v jiném členském státě, bude se tato povinnost považovat za splněnou;
- **možnost předložit neověřenou kopii listiny** za předpokladu, že její obsah lze ověřit prostřednictvím elektronického systému výměny informací v rámci vnitřního trhu EU;
- **možnost předložit neověřený překlad listiny** do českého nebo slovenského jazyka za předpokladu, že její obsah lze ověřit prostřednictvím elektronického systému výměny informací v rámci vnitřního trhu EU;
- **zákaz diskriminačních opatření vůči příjemcům služeb**;
- **povinnost poskytnout nebo zpřístupnit příjemcům stanovené informace** o poskytování a poskytované službě;
- **zřízení jednotných kontaktních míst**, kde bude moci poskytovatel služeb jednak získat potřebné základní informace související se vstupem do podnikání, a dále mu zde bude zprostředkováno vyřízení potřebných formalit nutných pro zahájení činnosti, a to i elektronickou formou
- **stanovení dohledových pravomocí** mezi kompetentními úřady členských států nad přeshraničními i usazenými poskytovateli služeb;
- **zakotvení fungování** elektronického systému výměny informací v rámci vnitřního trhu EU, prostřednictvím kterého si budou kompetentní úřady vyměňovat informace o poskytovatelích;
- zavedení **notifikační povinnosti** vůči přeshraničnímu poskytovateli služeb;
- **odstranění diskriminačních, nepřiměřených a neopodstatněných požadavků v povolovacích režimech**, např. podmínky dosažení určitého věku pro výkon činnosti; **odstranění omezené doby platnosti povolení**; **zrušení stanovené lhůty** pro dočasné poskytování služeb nebo **zajištění právního nároku** na udělení povolení.

Efektivitu právní úpravy zakotvující principy směrnice o službách bude přezkoumávat Evropská komise ve všech členských státech Evropské unie (viz. bod 3.6). Další hodnocení účinnosti právní úpravy v České republice potom může být prováděno na základě kvantifikovatelných ukazatelů, jako jsou např.:

- celková hodnota obchodu se službami,
 - tempo růstu obchodu se službami,
 - podíl obchodu se službami na celkové obchodní výměně ČR;
- nebo na základě ukazatelů administrativních, jako jsou:
- počty žádostí o povolení k výkonu činnosti nebo
 - počty oznámení o přeshraničním poskytování služeb.

1.4 Rizika spojená s nečinností

Za současného stavu, kdy se členské státy v některých případech neřídí články 43 a 49 Smlouvy o ES a související judikaturou, není možno poskytovatelům služeb ani jejich příjemcům zajistit využití výhod vnitřního trhu v jeho plné šíři. V případě, že členské státy neimplementují směrnici o službách, budou jejich právní řády nadále obsahovat diskriminační požadavky vůči podnikatelům z jiných členských států. Přeshraniční poskytovatelé služeb, případně poskytovatelé služeb usazující se na území jiného členského státu, budou nadále muset plnit zejména nadbytečná administrativní opatření, bude zachována právní nejistota co do nemožnosti mít právní nárok na udělení povolení k výkonu činnosti nebo nebude propojena činnost kompetentních úřadů, které spolu do budoucna nebudou moci spolehlivě spolupracovat. Zachování stávajícího stavu bude mít dopad i na příjemce služeb, kteří nebudou moci využít širšího spektra nabízených služeb a v konečném důsledku i nižších cen těchto služeb.

Nečinnost v podobě zachování právních překážek v národních legislativách jde proti cílům tzv. Lisabonské strategie, prezentované na zasedání Evropské rady ve dnech 23. a 24. března 2000 v Lisabonu a revidované v roce 2005. Hlavním cílem je odstranění překážek volného pohybu služeb a dotvoření vnitřního trhu tak, aby se do roku 2010 stal konkurenceschopnějším a výkonnějším.

Zachováním stávajících bariér v národním právním řádu, respektive neimplementací směrnice o službách do zákona o volném pohybu služeb se Česká republika vystavuje řízení pro neplnění povinnosti a soudnímu sporu před ESD.

2. Návrh variant řešení a dotčené subjekty

2.1 Jednotlivé varianty

2.1.1 Varianta 1: nulové řešení

Prvním z navrhovaných řešení je **neimplementace směrnice o službách** do českého právního řádu. V takovém případě se ale Česká republika vystavuje jistému riziku zahájení řízení pro neplnění povinnosti ze strany Evropské komise na základě čl. 226 Smlouvy o ES a vedení soudního sporu před ESD, protože promítnutí obsahu směrnice o službách do obsahu navrhovaného zákona a do dotčených právních předpisů je pro Českou republiku závaznou povinností. Usnesení vlády ze dne 13. srpna 2007 č. 877 navíc pro případ implementace předpisů EU nulovou variantu v podstatě vylučuje, a proto k ní nadále nebude přihlíženo.

2.1.2 Varianta 2: transpozice směrnice o službách novelizací stávajících předpisů

Na základě varianty 2 je navrhováno, aby byla transpozice směrnice o službách provedena novelizací stávajících právních předpisů s absencí rámcového zákona, který by celou úpravu sjednocoval. V souvislosti s touto variantou je nutné připomenout dva základní typy ustanovení obsažených ve směrnici o službách. V prvním případě jde o ustanovení, která je možno bez problémů transponovat změnou příslušných zákonů (např. zavedení automatického prodloužení platnosti povolení nebo odstranění podmínky dosažení určitého věku pro získání povolení). Směrnice ale na druhé straně disponuje řadou dalších ustanovení např. o jednotných kontaktních místech nebo o zavedení spolupráce dozorových orgánů z různých členských států, které jsou pro český právní řád zcela nové. V rámci této varianty by

nové instituty měly být z hlediska jejich obsahu transponovány do existujících právních předpisů. Jediným zákonem upravujícím specificky materii poskytování služeb subjekty z jiných členských států je zákon č. 18/2004 o uznávání profesních kvalifikací, který však řeší pouze úzkou otázku uznávání kvalifikací a je tak pro implementaci nových institutů nevhodný. Znamená to, že tyto instituty by bylo nutno upravit v řadě různých předpisů, takže např. ustanovení o jednotných kontaktních místech by bylo podřazeno pod zákon o živnostenském podnikání, ustanovení o spolupráci orgánů v jiných speciálních předpisech upravujících dozorové a kontrolní činnosti orgánů apod. U této varianty je však nutné poukázat na určité riziko nesystematičnosti právní úpravy, zejména z pohledu poskytovatele služeb a jejich příjemce, kteří nebudou mít k dispozici jeden právní předpis komplexně zastřešující celou oblast poskytování služeb, ale jednotlivé instituty budou separátně a často nepřehledně upraveny zvláštními právními předpisy.

2.1.3 Varianta 3: transpozice směrnice o službách zákonem o volném pohybu služeb

Na základě varianty 3 je navrhováno, aby Česká republika implementovala směrnici o službách rámcovým zákonem a změnou příslušných zákonů. V rámci této varianty bude navíc směrnice o službách nejen transponována do navrhovaného zákona v plné šíři, ale její působnost bude na základě usnesení vlády ČR rozšířena také na některé z rozsahu směrnice původně vyloučené sektory služeb a to tam, kde bude takové rozšíření vhodné a přispěje k naplňování programového prohlášení vlády, jež spočívá ve snižování administrativní zátěže kladené na podnikatele. Přitom je možno říci, že se transpozice směrnice dotkne cca 41 právních předpisů. Řádnou transpozicí směrnice o službách bude splněna závazná povinnost České republiky implementovat akt Společenství do českého právního řádu v takové podobě, kterou Česká republika v revidovaném návrhu směrnice akceptovala. Rozšířenou implementací potom budou naplněny ambice ČR ve vztahu ke zpřehlednění a zjednodušení podnikatelského a právního prostředí, které se konzistentně odrážely od samého počátku vyjednávání směrnice o službách v celkově liberální pozici ČR.

2.2 Subjekty, jichž se varianty dotknou

	Subjekt
Varianta 1	- Česká republika – ČR má dle čl. 249 Smlouvy o ES závaznou povinnost promítnout výsledek, k němuž je směrnice určena, do svého právního řádu
Varianta 2	- subjekty provádějící administraci vstupu do podnikání podle zvláštních právních předpisů - subjekty provádějící dozorové a kontrolní úkony - poskytovatelé služeb usazení v České republice - poskytovatelé služeb usazení v jiných členských státech - přeshraniční poskytovatelé služeb z České republiky - přeshraniční poskytovatelé služeb z jiných členských států EU - podnikatelé - příjemci služeb v České republice - spotřebitelé - příjemci služeb v České republice - podnikatelé - příjemci služeb z jiných členských států - spotřebitelé - příjemci služeb z jiných členských států

Varianta 3	- subjekty provádějící administraci vstupu do podnikání podle zvláštních právních předpisů - subjekty provádějící dozorové a kontrolní úkony - poskytovatelé služeb usazení v České republice - poskytovatelé služeb usazení v jiných členských státech - přeshraniční poskytovatelé služeb z České republiky - přeshraniční poskytovatelé služeb z jiných členských států EU - podnikatelé - příjemci služeb v České republice - spotřebitelé - příjemci služeb v České republice - podnikatelé - příjemci služeb z jiných členských států - spotřebitelé - příjemci služeb z jiných členských států
-------------------	--

3. Vyhodnocení nákladů a přínosů

Vyhodnocení nákladů a přínosů směrnice bylo provedeno analýzou společnosti KPMG v listopadu 2005, která byla poté aktualizována na počátku roku 2006. Financování z veřejných rozpočtů lze z ekonomického pohledu považovat za nedeficitní. Náklady vynaložené na „provozování“ směrnice a potažmo i zákona budou především spojené s jeho realizací. Výsledky analýzy lze shrnout tak, že zákon o volném pohybu služeb bude mít přímé pozitivní dopady do veřejných rozpočtů.

Pozitivní dopady do veřejných rozpočtů lze kvantifikovat pomocí odhadu zvýšeného výběru daní. Na základě kalkulace makroekonomických přínosů implementace směrnice lze odhadnout daňové přínosy spojené s implementací směrnice resp. účinností zákona. Hlavní těžiště daňových příjmů bude spočívat **v dani z přidané hodnoty a v dani z příjmu právnických osob**. Příspěvek přidané hodnoty se po nabytí účinnosti zákona zvýší o cca 23,9 mld. Kč, zisky podniků v odvětví služeb stoupnou o cca 2,2 mld. Kč. Při odhadované dani z přidané hodnoty ve výši 19% a dani z příjmů právnických osob ve výši 24% lze příjem pro veřejné rozpočty kvantifikovat ve výši **cca 5,1 mld. ročně**. Relevantní část těchto příjmů lze použít k pokrytí nákladů plynoucích z realizace opatření předpokládaných zákonem. Další analýza společnosti KPMG, která měla zmapovat efektivnost zřízení jednotných kontaktních míst, doporučila jejich zřízení na úrovni 14 centrálních registračních míst a odhadla **jednorázové náklady na jejich zřízení ve výši 27,2 – 40,3 mil. Kč a provozní náklady ve výši 89,1 – 117,5 mil. Kč**.

3.1 Náklady jednotlivých variant

	Předpokládané náklady
Varianta 1	-----
Varianta 2	- finanční a technické náklady, včetně personálního zajištění jsou předpokládány zejména u implementace jednotných kontaktních míst (jednorázové náklady na zřízení 14 JKM ve výši 27,2 – 40,3 mil. Kč a provozní náklady ve výši 89,1 – 117,5 mil. Kč), případně u dalších míst, která administrují vstup do podnikání a v souvislosti se zavedením administrativní spolupráce a elektronických postupů

Varianta 3	- finanční a technické náklady, včetně personálního zajištění jsou předpokládány zejména u implementace jednotných kontaktních míst (jednorázové náklady na zřízení 14 JKM ve výši 27,2 – 40,3 mil. Kč a provozní náklady ve výši 89,1 – 117,5 mil. Kč), případně u dalších míst, která administrují vstup do podnikání a v souvislosti se zavedením administrativní spolupráce a elektronických postupů
-------------------	--

3.2 Přínosy jednotlivých variant

	Předpokládané přínosy
Varianta 1	-----
Varianta 2	- příjem pro veřejné rozpočty ve výši cca 5,1 mld. ročně - využití platných právních předpisů k novelizaci předmětných ustanovení a zavedení nových institutů - snazší transpozice směrnice o službách ve smyslu absence vytvoření komplexního zákona o službách - jinak obecné a konkrétní přínosy odpovídají variantě 3
Varianta 3	<i>Obecně:</i> - dotvoření vnitřního trhu - příjem pro veřejné rozpočty ve výši cca 5,1 mld. ročně <i>Konkrétně:</i> - uznávání splnění povinnosti; - uznávání dokladů; - uznání pojištění; - možnost předložit neověřenou kopii listiny, možnost předložit neověřený překlad listiny do českého, slovenského nebo anglického jazyka; - zákaz diskriminačních opatření vůči příjemcům služeb; - povinnost poskytnout nebo zpřístupnit příjemcům stanovené informace o poskytovateli a poskytované službě; - zřízení jednotných kontaktních míst; - stanovení dohledových pravomocí mezi kompetentními úřady; - zakotvení fungování elektronického systému výměny informací v rámci vnitřního trhu EU ((tzv. IMI systém); - zavedení notifikační povinnosti; - odstranění diskriminačních, nepřiměřených a neopodstatněných požadavků v povolovacích režimech, např. podmínka dosažení určitého věku pro výkon činnosti; odstranění omezené doby platnosti povolení; zrušení stanovené lhůty pro dočasné poskytování služeb; zajištění právního nároku na udělení povolení

3.4 Konzultace

Návrh zákona o volném pohybu služeb a jeho instituty byly konzultovány **se všemi relevantními subjekty**.¹

¹ Jedním z prvních dokumentů, který shrnoval dopady návrhu směrnice o službách byl Impact Assessment, který vydala Evropská komise dne 13.1.2004 – SEC(2004)21

Prvním subjektem, který hodnotil ekonomické dopady návrhu směrnice o službách v rámci **nezávislé analýzy** specificky ve vztahu k ČR, byla společnost KPMG, která vyhodnotila, že návrh směrnice o službách poskytuje **významný potenciál pro růst služeb** v České republice odbouráním některých bariér na domácím a zahraničních trzích. Odbourání bariér umožní efektivnější poskytování služeb, zvýšení produkce a přidané hodnoty, zvýší se zaměstnanost a sníží se ceny pro odběratele. Zároveň se zvýší obchod se službami s ostatními státy EU, což umožní zvýšení rozmanitosti a kvality nabídky s konečnými pozitivními efekty pro odběratele.

Společnost KPMG dále zpracovala studii, jejímž cílem bylo vyhodnotit nejlépe vyhovující instituci pro zřízení jednotných kontaktních míst.² Během zpracovávání této studie pracovníci společnosti KPMG konzultovali problematiku s 12 relevantními institucemi, a to s **Asociací mezinárodní spolupráce firem, Podnikatelskými a inovačními centry, Centrálními registračními místy, pobočkami Center pro regionální rozvoj ČR, Euro Info Centry, Eurocentry, Informačními místy pro podnikatele, Regionálními evropskými informačními středisky, CzechTrade, CzechInvest, Regionálními poradenskými a informačními centry a s Regionálními rozvojovými agenturami**. Tato studie se stala **důležitým podkladem pro rozhodnutí o implementaci jednotných kontaktních míst na centrálních registračních místech**.

Implementace směrnice o službách je dále oficiálně konzultována s **dotčenými resorty** v rámci „Meziresortní pracovní skupiny pro implementaci směrnice o službách“ (16. června 2007, 19. října 2007). Jde o **Ministerstvo dopravy, Ministerstvo kultury, Ministerstvo financí, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo zahraničních věcí, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo životního prostředí, dále Úřad vlády, Česká národní banka, Český statistický úřad, Český báňský úřad, Český telekomunikační úřad, Český úřad zeměměřičský a katastrální, Energetický regulační úřad, Národní bezpečnostní úřad, Státní úřad pro jadernou bezpečnost, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, Úřad průmyslového vlastnictví, Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví a Úřad pro ochranu osobních údajů**. Na pracovní skupiny jsou dále zváni také zástupci **Českomoravské konfederace odborových svazů, Svazu průmyslu a dopravy a Hospodářské komory**.

Koordinace transpozice směrnice o službách v rámci této pracovní skupiny, které předsedá Ministerstvo průmyslu a obchodu, vyplývá z usnesení vlády č. 440, ze dne 25. dubna 2007. **Výsledné podněty členů meziresortní pracovní skupiny a jejich připomínky jsou v průběhu implementace směrnice zohledňovány**.

Stejně jako ostatní otázky implementace, jsou v jejím průběhu diskutovány s dotčenými subjekty i varianty zřízení jednotných kontaktních míst. Možnosti jejich zřízení tak byly diskutovány s orgány vydávajícími povolení k podnikání, včetně **12 profesních komor**, s nimiž byla vedena bilaterální jednání. Z konzultací s těmito orgány vzešla **shoda na implementaci jednotných kontaktních míst na centrálních registračních místech, fungujících na obecních živnostenských úřadech**.

² Analýza možností a efektivity zřízení jednotných kontaktních míst v rámci podpory exportu, březen 2007.

Směrnice o službách a její fungování v praxi je **diskutováno s veřejností** v rámci přednášek týkajících se vnitřního trhu (např. květen 2007, Úřad vlády). Další informace o směrnici o službách jsou k dispozici nejen na stránkách MPO, BusinessInfo apod., ale např. také v Kapesním průvodci směrnicí o službách na vnitřním trhu, který zpracovalo MPO.

3.5 Implementace a dozor nad aplikací navrhovaného zákona

Doporučeným řešením je **úplná transpozice směrnice o službách (varianta 3)**, a to dle následujícího harmonogramu:

	2008	2009
Screening	<i>Vypracování zpráv o screeningu a jejich odeslání Komisi (kdykoliv během tohoto období)</i>	
Návrh rámcového zákona	<i>Schválení věcného záměru rámcového zákona vládou (1. čtvrtletí)</i> <i>Schválení návrhu rámcového zákona vládou (3. čtvrtletí)</i> <i>Postoupení návrhu rámcového zákona Parlamentu ČR k projednání</i>	<i>Projednání návrhu rámcového zákona v Parlamentu ČR a jeho vstup v platnost</i> <i>Zabezpečení praktické implementace zákona (případná legisvakanční lhůta)</i>
Jednotná kontaktní místa	<i>Legislativní vymezení JKM v návrhu rámcového zákona</i>	<i>Ustavení JKM v praxi a zabezpečení jejich fungování</i>

Dozorem nad aplikací navrhovaného zákona budou pověřeny **současné kontrolní a dozorové orgány**, které tyto činnosti vykonávají podle stávajících právních předpisů. **Kontrola naplňování požadavků** stanovených směrnicí o službách bude probíhat prostřednictvím zpráv, které Česká republika předloží Evropské komisi (tomuto bodu se podrobněji věnuje bod 3.6).

Prostředky pro implementaci návrhu zákona o volném pohybu služeb budou zajištěny ze státního rozpočtu. Prostředky budou muset být zajištěny zejména pro zřízení a fungování jednotných kontaktních míst. Z celkového pohledu však není očekáváno, že by implementace návrhu zákona byla finančně náročná vzhledem k tomu, že jeho cílem je, mimo jiné, celkové zjednodušení administrativy, čímž by naopak mělo dojít k uvolnění určitého objemu financí.

3.6 Přezkum efektivity aplikace předpisu

Kontrola naplňování požadavků stanovených směrnicí o službách bude probíhat prostřednictvím zpráv, které Česká republika předloží Evropské komisi. Ve zprávách bude uvedeno a odůvodněno, které povolovací režimy, respektive povolení, budou zachovány, dále budou uvedeny požadavky, které budou zachovány spolu s jejich

odůvodněním, případně budou uvedeny požadavky, které byly zrušeny nebo zmírněny. Dále budou uvedeny požadavky a jejich opodstatnění v případech, kdy je poskytovateli služeb ukládán výkon konkrétní činnosti nebo je omezeno společné vykonávání různých činností. Součástí předkládaných zpráv budou také požadavky ukládané přeshraničním poskytovatelům služeb.

Evropská komise přezkoumá připomínky uvedené ve zprávách ve lhůtě 6 měsíců od zaslání zpráv a po přezkoumání vypracuje souhrnnou zprávu, případně **doplňnou o návrhy na dodatečné iniciativy**, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě.

Evropská komise bude provádět následný přezkum uplatňování směrnice o službách a následně každé tři roky bude předkládat Evropskému parlamentu a Radě souhrnnou zprávu. Zpráva bude zpracovávána po konzultaci s jednotlivými členskými státy a jejich sociálními partnery a bude zaměřena především na fungování přeshraničního poskytování služeb.

4. Návrh řešení

4.1 Závěrečné shrnutí

Z navrhovaných variant je doporučována varianta č. 3, tj. transpozice směrnice o službách rámcovým zákonem a změnou příslušných zákonů. Transpozice směrnice o službách do českého právního řádu výrazně přispěje nejen k odstranění stávajících bariér v oblasti volného pohybu služeb a usazení, ale také k celkovému administrativnímu zjednodušení zahájení podnikání v České republice. Ačkoli budou muset být vynaloženy určité náklady zejména na zřizování JKM včetně souvisejících služeb, celkový přínos této varianty je ve srovnání s variantami 1 a 2 nesrovnatelně vyšší a pro zlepšení podnikatelského prostředí v České republice zásadnější.

4.2 Zhodnocení variant

	Výhody	Nevýhody
Varianta 1	-----	-----
Varianta 2	- možnost využití platných právních předpisů k transpozici ustanovení směrnice	- absence komplexní právní úpravy je pro poskytovatele služeb a pro jejich příjemce nepřehledná - z pohledu problematiky poskytování služeb je úprava v různých právních předpisech nesystematická
Varianta 3	- pozitivní vliv na přehlednost podnikatelského prostředí v ČR - komplexní právní úprava v jednom zákoně	

4.3 Kontakty

Mgr. Michaela Brandejská

Odbor vnitřního trhu a služeb EU /06300/
224852783, brandejska@mpo.cz

Mgr. Alexandra Gálová

Odbor vnitřního trhu a služeb EU /06300/
224853083, galova@mpo.cz